

คู่มือ

คำอธิบายและตัวอย่างพฤติกรรม

ตามมาตรฐานทางจริยธรรม

สำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

คำนำ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยประมวลจริยธรรม พ.ศ. 2564 จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 20 ซึ่งกำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียน โดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ

ตามข้อ 7 แห่งประมวลจริยธรรมดังกล่าวได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมที่ต้องยึดถือและปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด ประกอบด้วย

- (1) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- (3) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- (4) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ
- (5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (6) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
- (7) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยจึงได้จัดทำคำอธิบายและตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรมของมหาวิทยาลัยต่อไป

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
หลักการและเหตุผล	
คำอธิบายและตัวอย่างพฤติกรรม มาตรฐานทางจริยธรรม	
ข้อที่ 1 ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	4
ข้อที่ 2 ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่	5
ข้อที่ 3 กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม	8
ข้อที่ 4 คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ	10
ข้อที่ 5 มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน	14
ข้อที่ 6 ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ	17
ข้อที่ 7 ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	19
ภาคผนวก	
1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วย ประมวลจริยธรรม พ.ศ. 2564	21

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 1

ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>หลักการ</p> <p>ส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษา สถาบันหลักของประเทศ โดยการ รักษาผลประโยชน์และ ชื่อเสียงของ ประเทศชาติ การปฏิบัติตามหลัก ศาสนา การเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบัน พระมหากษัตริย์ รวมทั้งปฏิบัติตาม รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>ยึดมั่น หมายถึง ก. ยึดถืออย่างมั่นคง ไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ๆ เช่น ยึดมั่นใน หลักการ ยึดมั่นในตัวบุคคล</p> <p>ส่งเสริม หมายถึง ก. เกื้อหนุน ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ดีขึ้น</p> <p>สนับสนุน หมายถึง ก. ส่งเสริม ช่วยเหลือ อุปการะ</p> <p>พิทักษ์ หมายถึง ก. ดูแลคุ้มครอง</p> <p>รักษา หมายถึง ก. ระวัง เช่น รักษา สุขภาพ ดูแล เช่น รักษาทรัพย์สินสมบัติ,</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แสดงออกถึงความภูมิใจในชาติ และยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ 2. ปกป้อง ดูแลผลประโยชน์และความมั่นคงของ ประเทศชาติ 3. ยึดมั่นและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่ง เอกราชและอธิปไตยของชาติให้คง อยู่อย่างมีเกียรติภูมิ 4. ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตน นับถือ และเคารพในความแตกต่าง ของการนับถือศาสนา 5. ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ ศีลธรรมอันดี 6. ยกย่อง เชิดชู สถาบันพระมหา กษัตริย์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่แสดงออกในลักษณะการดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือไม่กระทำการ อันเป็นการทำลายความมั่นคงของชาติ รวมทั้งไม่กระทำการอันเป็นการให้ร้าย หรือก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อ ภาพลักษณ์ของประเทศ 2. ไม่แสดงการต่อต้าน หรือกระทำการ อันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหา กษัตริย์ทรงเป็นประมุข

<p>ป้องกัน เช่น รักษา บ้านเมือง สงวนไว้ เช่น รักษาไมตรี</p> <p>เทิดทูน หมายถึง ก. ยกย่อง เชิดชูไว้ เป็นที่เคารพ</p> <p>ต่อต้าน หมายถึง ก. ปะทะไว้ด้านทาน ไว้สู้รบ ป้องกันไว้</p> <p>ปฏิบัติ หมายถึง น. ฝ่ายตรงกันข้าม, ข้าศึก, ศัตรู /ว. ที่ตรงกันข้าม เช่น ฝ่ายปฏิบัติ</p>		
--	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 2

ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>หลักการ</p> <p>ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม มีจิตสำนึกที่ดี โดยมีความสุจริตใจเป็นที่ตั้ง และมีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผลจากการกระทำของตน</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>ซื่อสัตย์ หมายถึง ก. ประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง</p> <p>ความซื่อสัตย์ (วิกิพีเดีย 18 ก.ค. 2562) หมายถึง แง่มุมหนึ่งของศีลธรรม แสดงถึงคุณลักษณะทางบวกและคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจ และความตรงไป ตรงมาพร้อมด้วยความประพฤติตรง ตลอดจนการงดเว้นการโกหก การคดโกง หรือการลักขโมย เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นความซื่อสัตย์ยังหมายถึง ความน่าไว้</p>	<ol style="list-style-type: none"> ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจริงใจ ตรงไปตรงมา ไม่กระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในงานหรืออาชีพของตน ตรงต่อเวลาทั้งการมาปฏิบัติหน้าที่และการนัดหมาย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบ ถูกต้อง รวดเร็ว เต็มกำลังความสามารถ กล้ารับผิดชอบในความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ และพร้อมรับการตรวจสอบ รวมถึงรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง อธิบายสิ่งที่ตนได้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลและชอบธรรม กล้ายอมรับผลดีและผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตนเอง มีจิตสำนึกต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทาง 	<ol style="list-style-type: none"> ไม่ใช้เวลาและทรัพยากรของทางราชการ เพื่อไปทำงานภายนอกให้ผลประโยชน์กับตนเองและครอบครัว ไม่ลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้เป็นของตนเองโดยมิได้ระบุแหล่งที่มา ไม่ใช้สิ่งของ วัสดุอุปกรณ์ หรือซอฟต์แวร์ ที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือผิดกฎหมาย ไม่เลียงหรือปฏิเสธความรับผิดชอบ ไม่กล่าวโทษผู้อื่นเมื่อเกิดข้อผิดพลาด ไม่นำข้อมูลสำคัญหรือข้อมูลความลับ ของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

<p>วางใจ ความรักดี ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย</p> <p>ความซื่อสัตย์ (โครงการศึกษาและพัฒนาแบบประเมินจริยธรรมข้าราชการพลเรือน, สำนักงาน ก.พ., 2557) หมายถึง การปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎข้อบังคับทั้งหลาย ไม่คดโกง ไม่ลักขโมย ไม่เอาของหลวงมาเป็นของตน แต่ความซื่อสัตย์ต่อกฎระเบียบหรือข้อบังคับเท่านั้นอาจ ไม่เพียงพอ นักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีจิตสำนึกของความซื่อสัตย์อยู่ตลอดเวลา ไม่หาทางตีความกฎหมายหรือข้อบังคับให้ตนเอง สามารถคอร์รัปชันได้</p> <p>สุจริต หมายถึง น. ความประพฤติชอบ</p>	<p>ราชการและประชาชน และพร้อมที่จะรับผิดชอบเมื่อทำงานผิดพลาดและยินดีแก้ไข</p> <p>6. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และคำนึงถึงหลักสากลในการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนในงานของตน เช่น เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อมหาวิทยาลัย</p> <p>7. อดทนหรือยับยั้งชั่งใจต่อผลประโยชน์ที่เข้ายวน โดยคำนึงถึงเกียรติและศักดิ์ศรี</p> <p>8. ให้คำปรึกษาแนะนำผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา และให้ข้อมูล</p>	<p>7. ไม่ระมัดระวัง ไม่ใส่ใจในการปฏิบัติงาน</p> <p>8. ไม่รักษาทรัพย์สินสาธารณะ และสิ่งแวดล้อม</p>
--	--	---

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 2

ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>สุจริตใจ หมายถึง ว. บริสุทธิ์ใจ จริ่งใจ เช่น เขาช่วยเหลือเด็กคนนั้นด้วยความสุจริตใจ ไม่ได้หวังสิ่งตอบแทน</p>	<p>รายละเอียด ที่สมบุรณ์ครบถ้วน เพียงพอ</p> <p>9. ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ ใส่ใจ</p>	

<p>มโนสุจริต หมายถึง น.ความประพฤติชอบทางใจ มี 3 อย่าง ได้แก่ ความไม่โลภ อยากได้ของ ของผู้อื่น 1 ความไม่พยาบาท 1 ความเห็นถูก ตามทำนองคลองธรรม 1</p> <p>จิตสำนึก หมายถึง น. ภาวะที่จิตตื่นและ รู้ตัว สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าจาก ประสาทสัมผัส ทั้ง 5 คือ รูป เสียง กลิ่น รส และสิ่งที่สัมผัสได้ ด้วยกาย</p> <p>รับผิดชอบ หมายถึง ก. ยอมรับผลทั้งที่ดี และไม่ดี ในกิจการที่ตนได้ทำลงไปหรือที่ อยู่ในความดูแล ของตน เช่น สมุหบัญชี รับผิดชอบเรื่องเกี่ยวกับ การเงิน</p> <p>ความรับผิดชอบ (โครงการศึกษาและ พัฒนาแบบ ประเมินจริยธรรมข้าราชการ พลเรือน, สำนักงาน ก.พ., 2557) หมายถึง ความรับรู้หรือความ ตระหนักในภาระ หน้าที่ของตนว่ามีอะไรบ้าง มีขอบเขตมาก น้อยเพียงใด และถ้ามีความ ผิดพลาดเกิด ขึ้นก็ต้องยอมรับผิด</p> <p>ความพร้อมรับผิด (คู่มืออบรมวิทยากร การ ป้องกันทุจริต โครงการเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลใน สถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต”, สพฐ. และสำนักงาน ป.ป.ช.) หมายถึง การ</p>	<p>ระมัดระวัง ถูกต้อง รักษา ผลประโยชน์สาธารณะ อย่างเต็ม ความสามารถ</p>	
---	--	--

<p>ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ของรัฐหน่วย งาน ซึ่งยึดหลักด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยคำนึงถึงความถูกต้องตามกฎหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ ยอมรับและเชื่อถือจากผู้รับบริการ หรือผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่แสดงถึงความ พยายามในการปฏิบัติ หน้าที่อย่างเต็ม ความสามารถ</p>		
--	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 2

ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>พฤติกรรมตามค่านิยมซื่อสัตย์รับผิดชอบ (รายงานการวิจัย กรณีศึกษาบุคคล ตัวอย่างและ เครื่องชี้วัดเพื่อนำไปสู่การ พัฒนาพฤติกรรม ข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., 2547) หมายถึง การที่ ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็ม ความ สามารถด้วยการทุ่มเทกำลังกาย สติปัญญา และเวลาให้แก่ทางราชการ ปฏิบัติงานได้สำเร็จ ตรงตามกำหนดเวลา และตรงตามการนัดหมาย มีความเสียสละ ในการปฏิบัติงานที่บางครั้งอาจ ต้อง</p>		

<p>ปฏิบัตินอกเหนือจากหน้าที่หรือเวลา ราชการ ทั้งนี้ เพื่อผลประโยชน์ของทาง ราชการหรือ ประชาชน ไม่นำทรัพย์สิน ของทางราชการมาใช้ เป็นของส่วนตัว และแสดงพฤติกรรมที่คงไว้ ซึ่งเกียรติของ ข้าราชการ โดยไม่โอนอ่อนต่อความ หุจริต หรือผู้มีอิทธิพล</p>		
--	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 3

กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>หลักการ</p> <p>กล้าตัดสินใจและยกย่องผู้ที่ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ชอบธรรม และกล้าแสดงความคิดเห็น คัดค้าน หรือเสนอให้มีการลงโทษผู้ที่ไม่ทำสิ่งที่ถูกต้อง รวมทั้งไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>กล้า หมายถึง ก. ไม่กลัว, ไม่ครั้นคร้าม ถูกต้อง หมายถึง ก. ไม่ผิด เช่น คำตอบถูกต้อง</p> <p>ชอบธรรม หมายถึง ว. ถูกตามหลักธรรม ถูกตามนิตินัย</p> <p>ชอบ หมายถึง (1) ก. ถูกต้อง เช่น คิดชอบ ชอบแล้ว (2) ก. เหมาะ เช่น ชอบด้วยกาลเทศะ (3) ก. มีสิทธิ์ เช่น ชอบที่จะทำได้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. รับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง อธิบาย สิ่งที่ได้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลและชอบธรรม กล้ายอมรับผลดี และผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตนเอง 2. กล้าแจ้งเหตุหรือร้องเรียนเมื่อพบเห็น การกระทำผิด แม้ผู้กระทำผิดจะเป็นเพื่อน ร่วมงาน หรือผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานเดียวกัน 3. เปิดเผยมการทุจริตที่พบเห็นหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยไม่ปล่อยปละละเลย 4. ให้อภัยแก่ผู้กระทำความผิด และกล้าลงโทษ ผู้กระทำผิดอย่างเหมาะสม เป็นธรรม 5. ใช้ดุลพินิจอย่างมีเหตุผลในการตัดสินใจ กระทำหรือไม่กระทำด้วยความสุจริตใจ เพื่อประโยชน์ของ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง ชอบธรรม 2. ไม่ละเอียด หรือไม่ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตามกฎระเบียบ 3. ไม่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย ในการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมในทาง ศีลธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณี หรือละเมิดกฎหมาย เช่น การสร้างความเสียหาย แก่ชื่อเสียง และทรัพย์สิน การมีไว้ซึ่งสื่อลามกอนาจาร 4. การส่งต่อจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็น การรบกวน สร้างความรำคาญหรือเป็นการโฆษณา สินค้า ธุรกิจและบริการ นอกเหนือจากที่ราชการ กำหนด รวมถึงการใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อที่ไม่เหมาะสมขณะทำงาน เช่น การเล่นเกมออนไลน์ การเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมหรือดูหนังออนไลน์

<p>ทำนอง หมายถึง น. ทาง, แบบ, แบบอย่าง, เช่น ทำนองคลองธรรม ทำนองเดียวกัน</p> <p>คลองธรรม (คู่มือการกำหนดสมรรถนะ ในราชการพลเรือน: คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ., 2553) หมายถึง การยึดมั่น ในความถูกต้องชอบธรรม และจริยธรรม</p> <p>การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม และ จริยธรรม (คู่มือการกำหนดสมรรถนะใน ราชการพลเรือน: คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ., 2553) หมายถึง การดำรงตน และการประพฤติปฏิบัติตนในวิถีแห่งความดีงาม ความถูกต้อง ทั้งในกรอบของกฎหมาย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพ เพื่อภาพลักษณ์ ศักดิ์ศรี ชื่อเสียง และเกียรติยศของความเป็นข้าราชการที่ดี</p>	<p>ส่วนรวมหรือประชาชน เป็นสำคัญ</p> <p>กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่ชอบธรรม เช่น 1) ไม่ทำผิดระเบียบ กฎหมาย แม่ผู้บังคับบัญชา จะสั่งให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็กล้าที่จะคัดค้าน ตรวจสอบตามกระบวนการ 2) บันทึกการคัดค้านการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องไว้ ในรายงานการประชุมหรือในการเสนอเรื่อง แล้วแต่กรณี</p>	<p>5. ไม่ให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ถูกละเมิดหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม</p> <p>6. ไม่ปฏิบัติงานตามหลักวิชา ตามหลักการ และจรรยาบรรณ</p>
---	--	---

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 3

กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>พฤติกรรมตามค่านิยมกล้ายืนหยัดทำ</p> <p>ในสิ่งที่ ถูกต้อง (รายงานการวิจัย กรณีศึกษาบุคคล ตัวอย่างและเครื่องชี้ วัดเพื่อนำไปสู่การพัฒนา พฤติกรรม ข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., 2547) หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของ ข้าราชการที่กล้าต้านทานกับอิทธิพล หรือ ผลประโยชน์ทั้งที่มาจากภายใน หน่วยงานเอง หรือจากภายนอกที่จะ ทำให้ข้าราชการผู้นั้น ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามระเบียบกฎเกณฑ์ หรือหลัก จรรยาบรรณวิชาชีพของตน ทั้งกล้าที่ จะพูดและกระทำเพื่อรักษาผล ประโยชน์ของ ทางราชการ เมื่อพบ เห็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง และ พยายามหลีกเลี่ยงไปจากสถานการณ์ ที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด ซึ่งรวมถึงการ หาความ ช่วยเหลือจากผู้มีอำนาจกว่า เพื่อป้องกันไม่ให้ เกิดสถานการณ์ที่ไม่ ถูกต้องขึ้น</p>		

--	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 4

คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ ส่วนตน ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>หลักการ</p> <p>คิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มีความ เสียสละ และมีจิตสาธารณะในการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>คิดถึง หมายถึง ก. นึกถึง นึกถึงด้วยใจผูกพัน</p> <p>ประโยชน์ส่วนรวม (วิกิพจนานุกรม 1 ก.ค. 2565) หมายถึง (1) น. สิ่งที่เป็นผลดีแก่คนส่วนใหญ่ในกลุ่ม ๆ หนึ่ง, ภาวะที่เกิดผลดีเช่นนั้น (2) น. สิ่งที่เป็นผลดีแก่ประชาชนส่วนใหญ่, ภาวะที่เกิดผลดีเช่นนั้น (3) น. (กฎหมาย)</p> <p>ประโยชน์อันเกิดจากการ จัดทำบริการสาธารณะหรือการจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค, ภาวะที่เกิดประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> มีจิตสำนึกในการใช้ทรัพย์สิน บุคลากร และเวลา ของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมในงานและอาชีพของตน มีจิตสาธารณะ จิตอาสา อุทิศตน ปฏิบัติหน้าที่ โดยคิดถึงความ ผาสุกและประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน ปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมาย เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน คู่มีอเนวทางการจัดการ ผลประโยชน์ทับซ้อนของหน่วยงานของตน มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็น ปัญหา หรือเกิดความเดือดร้อน โดยรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ในความรับผิดชอบ 	<ol style="list-style-type: none"> ไม่เอาประโยชน์ส่วนตนมาทำให้ประโยชน์ส่วนรวมต้องเสียไป เช่น ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ดำเนินการอันจะเป็นการสร้างการผูกมัดหรือรับว่าจะ ดำเนินการในเรื่องที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของตนโดยจงใจ ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่หรืออิทธิพลกดดันต่อการ ตัดสินใจใด ๆ ของตนหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับงาน ในหน้าที่ ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้มาเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ไม่ว่าจะ เป็นของขวัญ รางวัล หรือผลประโยชน์ในรูปแบบใด ๆ และยึดคำแนะนำเกี่ยวกับการรับของขวัญ ของกำนัล การรับรองแขก และจัดการกับผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากตำแหน่งหน้าที่ เช่น ใช้ความสัมพันธ์

<p>เช่นนั้น (4) น. (กฎหมาย, ไทย)</p> <p>ประโยชน์ต่อสาธารณะ หรือประโยชน์อันเกิดจากการจัดทำบริการ สาธารณะ หรือการจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากการดำเนินการหรือ การกระทำซึ่งมีลักษณะเป็นการส่งเสริมหรือ สนับสนุนประชาชนเป็นส่วนรวม</p> <p>ประโยชน์ส่วนรวม (หลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา : การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับ ผลประโยชน์ส่วนรวม, ดร.ดำรงค์ ชลสุข, 2561)</p> <p>หมายถึง หรือผลประโยชน์สาธารณะประโยชน์ ของชุมชนโดยรวม ไม่ใช่ผลรวมของประโยชน์ของปัจเจกบุคคล และไม่ใช่ผลประโยชน์ของกลุ่มชน</p>	<p>5. มีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัยหรือกิจกรรมของชุมชนเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง</p> <p>6. ตัดสินใจและกระทำใด ๆ บนพื้นฐานของหลักการ กฎหมาย หลักคุณธรรมที่ชอบธรรม โดยยึดหลัก เหตุผลของสาธารณะ ประเทศชาติ และมนุษยธรรม</p> <p>7. สร้างความมั่นใจต่อสาธารณชนว่าการกระทำ ของเราไม่ถูกกระทำโดยผลประโยชน์และ ความสัมพันธ์ส่วนตัว</p>	<p>ส่วนตัว ปูนบำเหน็จพิเศษแก่ ผู้ได้บังคับบัญชา</p> <p>5. ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ ที่ทำให้มหาวิทยาลัยหรือบริการของรัฐ เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจ</p>
--	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 4

คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ ส่วนตน ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์

ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>ประโยชน์ส่วนตัว (หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา : การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับ ผลประโยชน์ส่วนรวม, ดร.ดำรงค์ ชลสุข, 2561)</p> <p>หมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคลได้รับโดยอาศัย ตำแหน่งหน้าที่ของตนหาผลประโยชน์จากบุคคล หรือกลุ่มบุคคล มีทั้งที่เกี่ยวกับเงินทองและไม่ได้ เกี่ยวกับเงินทอง เช่น ที่ดิน หุ่น ตำแหน่ง หน้าที่ สัมปทาน ส่วนลด ของขวัญ หรือสิ่งที่แสดงน้ำใจ ไม่ตรีอื่น ๆ การลำเอียง การเลือกปฏิบัติ เป็นต้น</p> <p>ผลประโยชน์ส่วนตน (คู่มือป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน, สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง, 2560) หมายถึง ผลประโยชน์ส่วนบุคคล ซึ่งผลประโยชน์นี้อาจเป็นตัวเงินหรือทรัพย์สิน อื่น ๆ รวมถึงผลประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้ได้รับพึงพอใจ ผลประโยชน์ทับซ้อน (ชุดความรู้การเฝ้าระวัง การทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ, สำนักงาน ป.ป.ช.) หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำ การใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมหรือ การดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนหรือ พวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจ</p>		

หน้าที่เป็นไปโดย ไม่สุจริต ก่อให้เกิดผล เสียต่อภาครัฐ		
--	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 4

คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ ส่วนตน ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์

ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>ผลประโยชน์ทับซ้อน (คู่มือการพัฒนา และ ส่งเสริมการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ข้าราชการพลเรือน,สำนักงาน ก.พ., 2554) หมายถึง สถานการณ์หรือการกระทำของบุคคล ไม่ว่าจะป็น นักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัท หรือผู้บริหารมีผลประโยชน์ส่วนตน เข้ามาเกี่ยวข้องจนส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจ หรือการปฏิบัติหน้าที่ใน ตำแหน่งนั้นรับผิดชอบอยู่ และส่งผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวม กล่าวคือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตัดสินใจหรือปฏิบัติ หน้าที่ในตำแหน่งของตนอันก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อตนเองหรือ พวกพ้องมากกว่าประโยชน์ ส่วนรวม ซึ่ง การกระทำนั้นอาจเกิดขึ้นอย่างรู้ตัว หรือไม่รู้ตัว ทั้งเจตนาและไม่เจตนา ซึ่งมีรูปแบบ ที่หลากหลาย จนกระทั่งกลายเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกัน ทัวไปโดยไม่เห็น</p>		

<p>ว่าเป็นความผิด เช่น การรับ สินบน การ จ่ายเงินใต้โต๊ะ การจ่ายเงินตอบแทน เพื่อให้ตนเองได้เลื่อนตำแหน่ง</p> <p>ผลประโยชน์ทับซ้อน (การขัดกันแห่ง ผลประโยชน์และมาตรา 100 โดย ดร. กำชัย จงจักรพันธ์, สำนักงาน ป.ป.ช., 2555) หมายถึง สภากาการณ์ สถานการณ์ หรือข้อเท็จจริง ที่บุคคลมี อำนาจหน้าที่ที่จะต้องใช้อดุลพินิจ ปฏิบัติ หน้าที่หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามอำนาจหน้าที่เพื่อส่วนรวม เพื่อ หน่วยงาน หรือเพื่อองค์กร แต่ตนเองผล ประโยชน์ส่วนตน เกี่ยวข้องอยู่ในเรื่อง นั้น ๆ</p>		
---	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 4

คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ ส่วนตน ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์

ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>จิตสาธารณะ หมายถึง (1) น. (Public mind, Public consciousness) คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มองเห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม แล้วรู้สึกอยากเข้าไปมีส่วน ในการช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็น ปัญหา หรือเกิดความเดือดร้อน โดยรู้ถึงสิทธิ และหน้าที่ใน ความรับผิดชอบ พร้อมลงมือ ปฏิบัติ ร่วมช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้แก่สังคมของเราร่วมกับผู้อื่น หรือเรียกง่าย ๆ ว่าเป็นน้ำใจของคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันในสังคม ด้วยความเต็มใจโดยไม่หวัง ผลใด ๆ</p> <p>ตอบแทน (2) น. ความรู้สึกตระหนักของบุคคลถึงปัญหา ที่เกิดขึ้นในสังคม ทำให้เกิดความรู้สึกที่ปรารถนา จะร่วม และมีส่วนช่วยเหลือสังคม</p>		

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 5

มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>หลักการ</p> <p>มุ่งมั่น อุทิศตน ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคิดถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>มุ่ง หมายถึง ก. ตั้งใจ เช่น มุ่งทำความดี, ตั้งหน้า เช่น มุ่งศึกษาหาความรู้</p> <p>ผล หมายถึง (1) น. สิ่งที่เกิดจากการกระทำ เช่น ผลแห่งการ ทำดี ผลแห่งการทำชั่ว (2) น. ประโยชน์ที่ได้รับ</p> <p>สัมฤทธิ์ หมายถึง น. ความสำเร็จ ในคำว่า สัมฤทธิ์ผล</p> <p>การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (คู่มือการกำหนดสมรรถนะ ในราชการพลเรือน : คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ.) หมายถึง ความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ดี ให้มี</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ มุ่งมั่น ขยัน อุตุนเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ทันตามกำหนดเวลา โดยได้ผลลัพธ์อย่างคุ้มค่า ทั้งใน ส่วนของการใช้เงิน เวลา และทรัพยากร อย่าง ประหยัด มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล 2. แสวงหาวิธีปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่าง มีประสิทธิภาพและ ประหยัดมากขึ้น 3. ปฏิบัติงานโดยไม่ยึดติดอยู่ในกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน แต่มุ่งเป้าหมายขององค์กร โดยมีตัวชี้วัดเป็นรูปธรรมว่าการทำงานนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายหรือไม่ และมีการติดตามผลเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง 4. เชื่อมมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ประสานงานกับทีมงานและฝ่ายที่เกี่ยวข้องก่อให้เกิดความเข้าใจใน เป้าหมายและเนื้อหาสาระของงานที่ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่ขัดขวางการดำเนินการตาม นโยบายต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย 2. ไม่ปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉย ต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์วัดผล สัมฤทธิ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น 3. ไม่ใช้ทักษะและสมรรถนะอย่าง เต็มที่ในการทำงานที่รับผิดชอบ 4. ไม่พัฒนาตนเอง ไม่ใฝ่หาความรู้ และไม่นำความรู้ ความเชี่ยวชาญ ไปใช้พัฒนาตนเองและสร้างสรรค์ งานเพื่อส่วนรวม รวมทั้งไม่ พยายามรักษามาตรฐานการทำงาน 5. ไม่รับฟังความคิดเห็นและคำ วิचारณ์ที่มีเหตุผล 6. ไม่ปรับปรุงวิธีการ กระบวนการทำ งาน ตลอดจนกฎเกณฑ์ให้มี ขอบธรรม หรือเป็นอุปสรรคต่อ การทำงานในหน่วยงาน

<p>ประสิทธิผล หรือให้สูงเกินกว่ามาตรฐานที่มีอยู่</p> <p>การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (โครงการศึกษาและพัฒนา แบบประเมินจริยธรรมข้าราชการพลเรือน, สำนักงาน ก.พ., 2553) หมายถึง ความมุ่งมั่น จะปฏิบัติราชการให้หรือให้เกินมาตรฐานที่มีอยู่ โดยมาตรฐานนี้อาจเป็นผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาของตนเอง หรือเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ ที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น อีกทั้งยังหมายรวมถึง การสร้างสรรค์พัฒนาผลงานหรือกระบวนการ ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ยากและท้าทายชนิดที่ไม่เคยมีผู้ใดสามารถกระทำได้มาก่อน โดยเฉพาะ การบริหารงานภาครัฐในปัจจุบันเน้นผลสัมฤทธิ์ ของการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ โดยในบางครั้ง ก็จะต้องพิจารณาตัดสินตอนบางอย่างที่ไม่จำเป็น ทิ้งไปบ้าง</p>	<p>ตรงกัน เพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมาย</p> <p>5. มีมานะ พยายาม ฝ่าฟันอุปสรรค มุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย</p>	<p>7. ไม่รักษาสัมพันธภาพในการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงานและ ผู้รับบริการ ไม่รักษาความสามัคคีในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานบรรลุผลเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม</p>
--	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 5

มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)

<p>เพื่อรังสรรค์งานที่มีคุณค่าและ คุณประโยชน์อย่างแท้จริง</p> <p>พฤติกรรมตามค่านิยมมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน (รายงานการวิจัย กรณีศึกษา บุคคลตัวอย่างและ เครื่องชี้วัดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรม ข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., 2547)</p> <p>หมายถึง การปฏิบัติงานของ ข้าราชการที่มุ่งให้เกิดความสำเร็จในงาน โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ของงาน เป็นหลัก ซึ่งแสดงออกโดยการตั้งเป้าหมาย ในการปฏิบัติงาน ทั้งเป้าหมายใหญ่และแยกออก เป็นเป้าหมายย่อย มีการจัดสภาพที่จะเอื้อต่อ ความสำเร็จในงาน และจัดสภาพที่ขัดขวางการ ทำงานให้สำเร็จ รวมถึง การฟันฝ่าอุปสรรคทุกอย่างที่ขวางกั้น ปฏิบัติงานอย่างรอบคอบ โดยใช้ ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า ซึ่งรวมถึง ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ วิธีการ และเวลา มีการประเมินติดตามการ ปฏิบัติงานเป็นระยะ และมีการปรับปรุงงานที่ทำ และกระบวนการทำงานเพื่อให้งาน</p>	<p>9. จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานให้สำเร็จ และจัดสภาพแวดล้อมที่ขัดขวางต่อการทำงาน เช่น การทำ5ส, การจัดระเบียบแฟ้มงาน, การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการทำงาน</p> <p>10. ปฏิบัติงานและพัฒนางานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม และมีมาตรฐานสูง</p>	
--	---	--

มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในที่สุดสามารถ ปฏิบัติงาน ได้บรรลุเป้าหมาย		
---	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 6

ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)
<p>หลักการ</p> <p>ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึกหรือ ความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่าง เช่น เชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพ ร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>เป็นธรรม หมายถึง ว. ถูกต้อง</p> <p>ปฏิบัติ หมายถึง (1) ก. ดำเนินการไปตามระเบียบแบบแผน เช่น ปฏิบัติราชการ กระทำเพื่อให้เกิดความชำนาญ เช่น ภาคปฏิบัติ (2) ก. กระทำตาม เช่น ปฏิบัติตามสัญญา (3) ก. ประพฤติ เช่น ปฏิบัติสมณธรรม ปฏิบัติต่อกัน</p> <p>เที่ยงธรรม หมายถึง ว. ตั้งตรงด้วยความเป็นธรรม</p> <p>อคติ หมายถึง น. ความลำเอียง มี 4 อย่างคือ</p> <p>ฉันทาคติ = ความลำเอียงเพราะรัก</p>	<p>1. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม</p> <p>เสมอภาค เท่าเทียม ปราศจากอคติ</p> <p>ไม่นำความรู้สึกส่วนตัว เช่น ความรัก ความโกรธ ความกลัว ความหลง มาใช้ในการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องต่าง ๆ</p> <p>2. ปฏิบัติต่อกลุ่มที่ควรได้รับความคุ้มครอง อย่างมีเหตุมีผลเพื่ออำนวยความสะดวก เช่น เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส</p> <p>3. ให้บริการด้วยความเต็มใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส รักษา ประโยชน์ให้แก่ผู้รับบริการทุกคนเท่าที่จะทำได้ใส่ใจ ผู้อื่นจากใจจริง แสดงออกถึงความห่วงใยเคารพ ศักดิ์ศรีของทุกคนทุกบทบาทปฏิบัติต่อทุกคนอย่างให้เกียรติ</p>	<p>1. ไม่แสดงออกถึงการกีดกัน</p> <p>แบ่งแยก จำกัดสิทธิ์ด้วย</p> <p>เหตุผลของความแตกต่าง</p> <p>เช่น เชื้อชาติ ศาสนา เพศ</p> <p>อายุ สภาพร่างกาย การศึกษาอบรม สถานะทางเศรษฐกิจสังคม และความเชื่อทางการเมือง</p>

<p>โทสาคติ = ความลำเอียงเพราะโกรธ</p> <p>ภยาคติ = ความลำเอียง เพราะกลัว</p> <p>โมหาคติ = ความลำเอียงเพราะเขลา (ป.)</p> <p>พฤติกรรมตามค่านิยมไม่เลือกปฏิบัติ</p> <p>(รายงาน การวิจัย กรณีศึกษาบุคคลตัวอย่าง และเครื่องชี้วัด เพื่อนำไปสู่การพัฒนา</p> <p>พฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., 2547) หมายถึง การที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือ ให้บริการแก่ผู้ที่มาใช้บริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นข้าราชการหรือคนทั่วไป ไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับความรู้ และความใกล้ชิด ให้บริการด้วย ความสะดวก ถูกต้อง รวดเร็ว ทันทับสถานการณ์ อย่างมีน้ำใจ เมตตากรุณา และเอื้อเฟื้อ กรณีมีเหตุ จำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินที่ต้องบริการให้ ผู้ใดก่อน ก็สามารถอธิบายเหตุผลให้ผู้รับบริการคนอื่น ทราบทั่วกัน</p>		
---	--	--

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 7

ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Do)	ไม่ควรทำ (Don't)

<p>หลักการ</p> <p>ดำรงตนแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตด้วยการ รักษาเกียรติศักดิ์ของความเป็น ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้ง ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ด้วยการเคารพ กฎหมายและมีวินัย</p> <p>คำอธิบาย</p> <p>ดำรง หมายถึง (1) ก. ทรงไว้, ชูไว้, ทำให้คง อยู่, เช่น ดำรงวงศ์ ตระกูล ดำรงธรรม, คง อยู่ เช่น ประเทศชาติ จะดำรงอยู่ได้ด้วย ความสามัคคี (2) ว. ตรง, เทียง, มั่นคง, เช่น ไผ่ทองของไทยทุกส่วน อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล (แปลมาจาก ตรง)</p> <p>แบบอย่าง หมายถึง น. ตัวอย่างที่จะอ้าง เป็น บรรทัดฐานได้</p> <p>รักษา หมายถึง ระวัง เช่น รักษาสุขภาพ ดูแล เช่น รักษาทรัพย์สินสมบัติ, ป้องกัน เช่น รักษาบ้านเมือง สงวนไว้ เช่น รักษาความ สะอาด รักษาไมตรี</p> <p>ภาพลักษณ์ หมายถึง น. ภาพที่เกิดจาก ความนึกคิดหรือที่คิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น จินตภาพ (อ. image)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ดำรงตนอย่างเหมาะสม ศรัทธาและ เคารพต่อวิชาชีพของตน 2. พัฒนาคตนเองให้มีความอดุสสาหะ ขยัน หมั่นเพียร ประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือยเกิน ฐานะของตน 3. รั้บู้ถึงความสามารถของตน มองโลกใน แงดี มีความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่บุคคลอื่น 4. เผชิญปัญหาอย่างรู้เท่าทัน และควบคุม อารมณ์ มีสติสัมปชัญญะในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยวิธี ที่เหมาะสม 5. ภาคภูมิใจในความเป็นบุคลากรของ มหาวิทยาลัย ชำรงศักดิ์ศรีด้วยความถูกต้อง ชอบธรรม อุทิศแรงกายแรงใจ ผลัก ดัน ภารกิจการหลักของตนและ มหาวิทยาลัยให้บรรลุผลสำเร็จ เพื่อ สนับสนุนการพัฒนาชาติและสังคมไทย 6. สำนึกอยู่เสมอในการเป็นบุคลากรของ มหาวิทยาลัย ที่จะต้องประพฤติปฏิบัติ ตนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือศรัทธา ของประชาชน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจเป็น เหตุให้เสื่อมเสียเกียรติคุณ ศักดิ์ศรี และชื่อเสียงแห่งอาชีพ และมหาวิทยาลัย 2. ไม่ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีใน ระบอบประชาธิปไตย ไม่ เคารพต่อกฎหมายและไม่มี วินัย 3. ไม่ประพฤติปฏิบัติตาม วัฒนธรรม ประเพณีที่ต้งาม ของสังคมไทย เพื่อสืบทอด วัฒนธรรมความเป็นไทยให้ ดำรงอยู่อย่างยั่งยืน 4. ไม่ปกป้องผลประโยชน์ของชาติ และสาธารณะ และไม่ประพฤติ ตนเป็นแบบอย่างที่ดีของ ประชาชน
--	--	---

<p>ดำเนิน หมายถึง ก. เป็นไป เช่น การประชุม ดำเนินไปด้วยดี, ทำให้เป็นไป, เช่น ดำเนิน งาน ดำเนินการ ดำเนินชีวิต</p> <p>ชีวิต หมายถึง น.ความเป็น, ตรงข้ามกับ ความตาย</p> <p>เกียรติศักดิ์ หมายถึง น. เกียรติ, เกียรติตาม ฐานะของแต่ละบุคคล</p>		
--	--	--